



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.I.20.585/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperesek: – I. rendű
– II. rendű

(mindketten: .)

A felperesek képviselője:

Krizsa Ügyvédi Iroda
(1194 Budapest, Udvarhely utca 16.;
ügyintéző: dr. Krizsa Lajos ügyvéd)

Az alperes: Erste Bank Hungary Zrt.
(1138 Budapest, Népfürdő utca 24 – 26.)

Az alperes képviselője:

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:
a felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék
4.Pf.20.994/2021/6.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Gödöllői Járásbíróság
10.P.21.453/2018/38. ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek – mint együttes jogosultaknak – 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forint fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak külön felhívásra 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint le nem rótt kereseti, 8.000 (nyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési és 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Pfv.I.20.585/2022/4.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes és az alperes 2008. május 9-én CHF alapú „szabadfelhasználású jelzáloghitelre egyenletes részletfizetéssel hat hónapos kamatperiódussal” elnevezésű szerződést kötöttek, amelynek alapján az alperes 136.589 CHF összegű kölcsönt adott az I. rendű felperesnek, aki vállalta a kölcsön és járulékai törlesztését.
- [2] A szerződés VII. pontjába foglalt ún. „Svájci frank klauzula” rendelkezés szerint: ha a CHF/HUF árfolyamának nagymértékű változása miatt – legalább 5 %-os változás – (figyelembevéve az esetleg megváltozott ingatlanpiaci viszonyokat is) a biztosítékul nyújtott ingatlan értéke már nem lesz az alperes számára kielégítő mint biztosíték, akkor az I. rendű felperes köteles pótfedezetet biztosítani. Az I. rendű felperes nyilatkozata szerint az alperes felvilágosítását, mely szerint a kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás, megértette és ezen információ ismeretében is igénybe kívánja venni a szerződésben meghatározott kölcsön összeget.
A szerződés megkötését megelőzően 2008. április 1-jén az I. rendű felperes a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló tájékoztatást írt alá. Eszerint az alperes tájékoztatta, hogy a választott idegen deviza átváltási aránya – árfolyam – a napi piaci mozgások hatására változhat, az esetlegesen kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. Abban az esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben esik az árfolyama, úgy csökken a finanszírozás forint ellenértéke, az adott törlesztőrészlet megfizetéséhez kevesebb forint szükséges, ellenkező esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, növekedik a finanszírozás ellenértéke, magasabb forint összeg szükséges a törlesztő részlet megfizetéséhez. A kölcsön kamatait a kiválasztott deviza iránti nemzetközi kereslet-kínálat alapján alakuló elszámoló árak (LIBOR/EURIBOR) határozzák meg. A kamatláb rendszeres időközönként változik, a kiválasztott devizanem mindenkor piaci viszonyaihoz igazodik. A kamatszint a finanszírozás devizanemében többnyire különbözik a forint kamatszintjétől és teljesen más tendenciát követhet. Az alperes ennek következtében nem vállalt felelősséget arra, hogy a piac kedvezőtlen alakulása miatt az I. rendű felperesnél esetlegesen bekövetkező többletterhet átvállalja.
- [3] Az I. rendű felperes a kölcsönszerződés aláírásával igazolta, hogy a külföldi devizában történő finanszírozás kockázatairól világos tájékoztatást kapott, a kockázati összetevőket ismeri, a szerződéskötés napján pedig közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett. A szerződő felek ingatlanra vonatkozó jelzálogszerződéssel biztosították a kölcsönt. A II. rendű felperes 2015. január 19-én zálogkötelezettséget vállalt úgy, hogy az I. rendű felperes által fedezetül biztosított jelzálogjoggal terhelt ingatlan fele részének tulajdonosa lett házassági közös vagyon jogcímén.
- [4] A szerződésszerű visszafizetési kötelezettség teljesítésének elmaradása miatt az alperes a 11030/1784/2015/2. számú közjegyzői okiratba foglaltan 2015. október 16-án azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A felmondást tartalmazó közokiratot a közjegyző postai úton küldte meg a felpereseknek, akik azt 2015. október 22-én vették át. A közjegyző helyettese a kézbesítésről 11030/ /2015/3. számon készített tanúsítványt, amely tartalmazta a küldemények ragszámát, a postai megküldés és az átvétel időpontját, és amely tanúsítványhoz mellékelte a felmondást tartalmazó közjegyzői okirat (jegyzőkönyv) hiteles kiadmányát.
- [5] Az alperes a közokiratok végrehajtási záradékolásával végrehajtást kezdeményezett a felperesek ellen.

A felperesek keresete, az alperes védekezése

- [6] A felperesek keresetükben az ellenük indult végrehajtás megszüntetését kérték – továbbiak mellett – arra hivatkozással, hogy a nem megfelelő árfolyamkockázati tájékoztatás következtében az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelensége folytán a kölcsönszerződés érvénytelen, ezért a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre, emellett nem álltak fenn a közvetlen végrehajtás elrendelésének a Vht. 23/C. §81) és (2) bekezdésébe foglalt feltételei sem.
- [7] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek elleni végrehajtást megszüntette. Ítélete indokolásában kifejtette: a kölcsönszerződéstől a felperesek az alperes felmondását megelőzően elálltak, így a felmondás joghatás kiváltására nem volt alkalmas, a végrehajtás elrendelésének feltételei nem álltak fenn, ugyanakkor nem találta alaposnak a felpereseknek a végrehajtás alapjául szolgáló szerződés érvénytelenségére vonatkozó érveit.
- [9] Az alperes fellebbezését, valamint a felperesek csatlakozó fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és elutasította a keresetet, egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az alperes együttes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, megállapította továbbá, hogy az 1.500.000 forint összegű kereseti és a 8.000 forint összegű fellebbezési illetéket a felperesek teljes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.
- [10] A jogerős ítélet indokai szerint az alperes által adott árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelt a jogszabályi előírásoknak, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által kidolgozott követelményeknek, egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára a tájékoztatás világos és egyértelmű volt, abból nem lehetett azt gondolni, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy esetleges korlátozott mértékű lenne. Az alperes közjegyzői okiratba foglaltan mondta fel a kölcsönszerződést, a közokirati forma választása a közvetlen végrehajtás elrendelésének érdekében történt, a közjegyző a vele közölt banktitkot eljárása során használta fel, az adatokat megvédte, nem hozta nyilvánosságra. Rámutatott a másodfokú bíróság: a közjegyző felmondást tartalmazó jegyzőkönyvét és annak a felperesek részére történt feladását igazoló tanúsítványt egymáshoz fűzve kell kezelni és értelmezni, ezért nincsen szükség a felmondás közlését tanúsító tanúsítványban a felmondás megismétlésére. A felperesek rosszhiszeműen, jobb tudomásuk ellenére állították, hogy a feladás tényét tanúsító tanúsítvány nem tartalmazza a feladás helyét. Kitért a jogerős ítélet arra is, hogy az alperes nem fogadta el jogszerűnek a felperesek elállását, az elsőfokú bíróság megalapozatlan következtetésre jutott a felperesek elállásával kapcsolatban.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen – hatályon kívül helyezése, a keresetüknek helyt adó határozat meghozatala iránt – a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Kifogásolták, hogy személyes költségmentességük ellenére a másodfokú bíróság rájuk terhelte a fellebbezési illeték összegét.
- [12] Sérelmezték a felperesek, hogy a felperes a kölcsönszerződés aláírása előtt nem tájékoztatta őket az árfolyamkockázatról olyan módon, hogy az megfeleljen a világosság és az érthetőség követelményének. Az alperesnek bizonyítania kellett volna, hogy az árfolyamkockázat korlátlanul és kizárólag őket terheli, kockázatvállalásuknak nincs felső határa, az árfolyamváltozás lehetősége valós, a kölcsön futamideje alatt is bekövetkezhethet, az árfolyamváltozással számolni kell, az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, nem elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztő részleteket, azok a futamidő alatt jelentős

Pfv.I.20.585/2022/4.

mértékben megemelkedhetnek, továbbá azt, hogy a tájékoztatásra megfelelő módon és időpontban került sor a szerződés aláírása előtt úgy, hogy elengedő idő állt rendelkezésükre annak megértésére és arra, hogy döntésüket ehhez igazítsák. A tájékoztatásnak arra is ki kellett volna terjednie, hogy a tagállam fizetőeszközének leértékelődése és a külföldi kamatlábak emelkedése milyen hatást gyakorol a törlesztőrészletre és arra is, hogy a fogyasztó gazdasági helyzete emiatt nehezen elviselhetővé válhat.

- [13] Megismételték, hogy a felmondást rögzítő közjegyzői okirat nem tekinthető közokiratnak, az okirat magánokiratként pedig nem volt alkalmas a célzott joghatás kiváltására, emiatt az alperes felmondása hatálytalan. Az alperes nem szerzett jogot arra, hogy a le nem járt tartozásukat illetően banktitkot szolgáltasson ki a „harmadik félnek” minősülő közjegyzőnek, ehhez ők nem járultak hozzá, illetve erre az alperesnek nem volt törvényi felhatalmazása. A közjegyző nem ismerhette volna meg a lejárt tartozáson túlmutató banktitkokörbe tartozó adataikat, azokat nem is kezelhette volna. Az alperes magánokirati formában is felmondhatta volna a kölcsönszerződést, ebben az esetben nem sértett volna banktitkot. A kézbesítési tanúsítvány egy hatálytalan felmondást tanúsít csupán, a felmondás hatályosulásának elmaradása miatt a közvetlen végrehajtásnak a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében meghatározott feltétele nem teljesült. A kézbesítési tanúsítvány alkalmatlan a felmondási nyilatkozat általuk történő átvételének igazolására: a közjegyző 3. sorszámú tanúsítványa rögzíti, hogy „jelen jegyzőkönyv” került feladásra részükre, ez az irat azonban beazonosíthatatlan. A felmondó nyilatkozat szó szerinti szövegét magában a kézbesítési tanúsítvány szövegében kellett volna feltüntetni, amelyet nem pótol az, hogy a közjegyző mellékelte a felmondást tartalmazó jegyzőkönyvet. A kézbesítési tanúsítvány nem melléklete a felmondást tartalmazó jegyzőkönyvnek, s csupán egy „makulátlan tartalmú” ténytanúsítvány birtokában lehetséges a végrehajtási záradékolás.
- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költségének megtérítésére irányult, annak hangsúlyozásával, hogy a másodfokú bíróság megfelelően kötelezte perköltség megfizetésére a felpereseket. Álláspontja szerint világos és érthető árfolyamkockázati tájékoztatást adott, a banktitok értelmezésével, a közjegyző ezzel összefüggő közreműködésével összefüggésben hivatkozott a Kúria Pfv.I.20.115/2021/5. számú határozatában foglaltakra, és előadta, hogy nem volt akadálya a közokiratok záradékolásának.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem az alábbiakban kifejtettek szerint alapos.
- [16] A Pp. 270. § (2) bekezdésének, valamint a Pp. 275.§ (3) és (4) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [17] A felülvizsgálati eljárásban arról kellett döntenie, hogy az alperes megfelelő tartalmú árfolyamkockázati tájékoztatást adott-e, továbbá, hogy fennálltak-e a közjegyzői okiratba foglalt követelés végrehajtása elrendelésének feltételei.
- [18] Az 1959-es Ptk. 205.§ (3) bekezdése értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. Ezt az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget a fogyasztónak minősülő ügyféllel megkötésre kerülő devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az 1996-os Hpt. 203.§-a akként konkretizálja, hogy a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja.
- [19] A rendelkezésre álló iratok azt igazolják, hogy az alperes 2008. április 1-jén, a perbeli szerződés 2008. május 9-i megkötését megelőzően a külföldi devizában történő finanszírozás

Pfv.I.20.585/2022/4.

általános kockázatairól szóló tájékoztatást adott, ezen túlmenően a szerződés VII. pontja ún. „Svájci frank klauzula” rendelkezést tartalmazott, így tehát az alperes által adott árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelőségét a külön okiratba foglalt tájékoztatás és a szerződésbe foglalt klauzula együttes vizsgálata alapján kellett megítélni. Ezen dokumentumok együttes vizsgálata alapján megalapozottan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes által adott árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelt a szerződéskötéskor hatályos jogszabályi előírásoknak, az EUB árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben felállított követelményrendszerének, világos és érhető volt, abból egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára egyértelműen megállapítható volt, hogy az árfolyamkockázat valós, továbbá nem korlátozott mértékű.

- [20] Az 1996-os Hpt. 50.§ (1) bekezdése értelmében banktitok minden olyan, az egyes ügyfelekről a pénzügyi intézmény rendelkezésére álló tény, információ, megoldás vagy adat, amely ügyfél személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, gazdálkodására, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira, valamint a pénzügyi intézmény által vezetett számlájának egyenlegére, forgalmára, továbbá a pénzügyi intézménnyel kötött szerződéseire vonatkozik.
- [21] Az 1996-os Hpt. 51.§-a rendelkezik azokról az esetekről, amikor a banktitok harmadik személynek kiadható. Az 51.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében erre akkor kerülhet sor, ha a pénzügyi intézmény érdeke ezt az ügyféllel szemben fennálló követelése eladásához vagy lejárt követelése érvényesítéséhez szükségessé teszi. A rendelkezésben említett „lejárt követelés” a felmondásig lejárt követelés (tehát az az összeg, amellyel a kötelezett a felmondásig már hátralékba került), ennek feltüntetése megalapozza a jogosult részéről a felmondást. Ha a tartozásnak a felmondás kézbesítésével lejárttá váló teljes összege kimarad a felmondásból, attól a felmondás még jogszerű marad, mert a tartozás felmondással lejárttá váló teljes összegének nem feltétlenül kell szerepelnie a felmondásban.
- A felperesek felülvizsgálati érvelésével ellentétben a perbeli esetben a közjegyző nem tekinthető az 1996-os Hpt. 51.§-ában említett „harmadik személy” -nek és a banktitok „kiadása” sem valósult meg. A közjegyző ugyanis a pénzügyi intézményhez és az adóshoz képest nem olyan „harmadik” személy, aki a saját érdekében jutna a banki adathoz, hanem amellet, hogy a közhitelesség letéteményese, a közjegyzői okirat szerkesztése vonatkozásában a pénzügyi intézmény megbízottja. A közjegyző nem kéri a banktitok kiadását és nem is „használja fel” azt. Az a szerepe, hogy a pénzügyi intézmény nyilatkozatát foglalja okiratba, az okiratba foglalt nyilatkozat címzettje pedig éppen az adós (a bank ügyfele). Ilyen módon kizárólag az ügyfél az, aki a pénzügyi intézmény okiratba foglalt nyilatkozatából a saját banki adatáról értesül, tehát az ügyfél az, akinek a részére a pénzügyi intézmény az adatot kiadja. Mindezek szerint tehát az említett jogviszony valójában nem háromoldalú: résztvevői a pénzügyi intézmény és a pénzügyi intézmény ügyfele. Az alperes nem szolgáltatott ki banktitkot a „harmadik személy” -nek nem is minősülő közjegyzőnek, a banktitok „kiadása” nem valósult meg.
- [22] A másodfokú bíróság az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelősége és a banktitok kérdésében a megelőző pontokban kifejtettekkel egyező álláspontra helyezkedett, azonban a közjegyzői okiratba foglalt követelés végrehajtásának feltételeit illetően a jogerős ítélet indoka nem felel meg a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.v.) előírásainak, a következők miatt.
- [23] A Vht 23/C.§ (1) és (2) bekezdései szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza: a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, b) a jogosult és a kötelezett nevét, c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, d) a teljesítés módját és határidejét; ha pedig a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat

Pfv.I.20.585/2022/4.

tanúsítsa.

- [24] A „közvetlen” végrehajtás elrendeléséhez (a közjegyzői okiratok záradékkal való ellátásához) tehát két közokirat szükséges: az ügyleti okirat és a tartozás esedékessé válását igazoló ténytanúsító okirat (közjegyzői tanúsítvány). Ezek közül az ügyleti okirat közhitelesen tanúsítja a jogügyletre vonatkozó akaratnyilvánítás tényét, a jogügylet tartalmát kitöltő jogokat és kötelezettségeket (ezek között az adós kötelezettségvállalását a kölcsön visszafizetésére), a ténytanúsító okiratban pedig a közjegyző az esedékessé válásra vonatkozó jogi jelentőségű tényeket tanúsítja közhitelesen, jegyzőkönyvi vagy záradéki formában. Abban az esetben, ha a kötelezettség feltétel vagy időpont bekövetkezésétől függ, a végrehajtást kérőnek nem csupán a Vht. 23/C.§ (1) bekezdésének megfelelő közjegyzői okirattal kell rendelkeznie, hanem – a rendelkezés (2) bekezdésének megfelelően – a végrehajtási záradék kiállításának előfeltételeként közokirattal kell tanúsítania azt is, hogy a feltétel bekövetkezett, a követelés például a felmondás következtében esedékessé vált.
- [25] A Kúria a Vht. 23/C.§-a alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 3/2020. számú polgári jogegységi határozatában is rámutatott, hogy a felmondásnak két formája lehet: az arra jogosult teljes bizonyító erejű magánokiratban maga mondja fel a szerződést és maga is kézbesíti a felmondást a másik félnek, majd a közjegyző – a Kjtv. 136.§ (1) bekezdése g) pontjának megfelelően kiállított – közjegyzői tanúsítvánnyal igazolja, hogy a záradékolni kívánt okiratba foglalt kötelezettséget egyoldalú nyilatkozatával lejárttá tette. A felmondás másik formája esetében az arra jogosult a közjegyzőnek ad megbízást arra, hogy foglalja okiratba (jegyzőkönyvbe) a felmondást (amit a jogosult aláír), egyben azzal is megbízza a közjegyzőt, hogy a felmondást közölje a másik félnek. Ekkor az arra jogosult a Kjtv. 136.§ (1) bekezdés e) pontjának megfelelően kiállított közjegyzői tanúsítvánnyal igazolja, hogy a záradékolni kívánt okiratba foglalt kötelezettséget egyoldalú nyilatkozatával lejárttá tette. A Kjtv. 136.§ (1) bekezdés e) pontjának megfelelő tanúsítványt a közjegyző a Kjtv. 142.§ (2) bekezdése szerinti eljárása eredményeként állíthatja ki.
- [26] A perbeli esetben az alperes az előzőek közül a „második” megoldást választotta: felmondását – a tényállásban említett időpontokban – a közjegyző foglalta közjegyzői okiratba és a közjegyző küldte meg postai úton a felpereseknek. A Kjtv. felmondáskor – 2015 októberében – hatályos 142.§ (2) bekezdése akként rendelkezett, hogy a közjegyző a nyilatkozat vagy értesítés szövegét szó szerint jegyzőkönyvbe foglalja és az okiratot postán ajánlott vagy tértivevényes küldeményként a másik fél lakóhelyére, illetve székhelyére továbbítja. A jegyzőkönyvet a nyilatkozattevőnek alá kell írnia. A közjegyző erről a kérelmet előterjesztő félnek tanúsítványt ad, amelyben feltünteti a nyilatkozat vagy értesítés szó szerinti szövegét, a felek nevét, lakóhelyét, a feladás helyét, évét, hónapját, napját, a kérelmet előterjesztő kívánságára óráját is.
- Az adott esetben azonban a közjegyző nem így járt el, mert a felmondás közlését igazoló tanúsítvány nem tartalmazza az alperes nyilatkozatának szó szerinti szövegét. A közjegyző a felmondást tartalmazó jegyzőkönyvet és annak a felperesek részére történt feladását igazoló tanúsítványt valóban egymáshoz fűzve kezelte, ez a megoldás azonban nem felel meg a Kjtv. 142.§ (2) bekezdésébe foglalt kógens előírásnak.
- Hangsúlyozza a Kúria: a közjegyzői okiratokhoz fűződő bizonyító erő miatt rendkívül fontos, hogy a közjegyző maradéktalanul betartsa a Kjtv. szigorú szabályait. A Kjtv. 142. § (2) bekezdése nem szorul értelmezésre: egyértelműen és eltérést nem engedő módon írja elő azt, hogy a közjegyzőnek a felmondás közlését tartalmazó tanúsítványban „szó szerint” fel kell tüntetnie annak a nyilatkozatnak vagy értesítésnek a szövegét is, amelyre az annak közlését igazoló tanúsítvány vonatkozik. Ellenkező álláspont ellentétes lenne a Kjtv. rendelkezésével, azt sugallaná, hogy a közjegyző szabadon határoz e kérdésben, és vitathatóvá válna, hogy mely okirat, illetve milyen tartalmú okirat közlése történt meg.
- [27] A Kjtv. 147/A. §-a szerint nem tekinthető közokiratnak az a tanúsítvány, amelyet a közjegyző

Pfv.I.20.585/2022/4.

a 136-147.§-ban foglaltak megsértésével készített. A „közvetlen” végrehajtás elrendeléséhez szükséges a Vht. 23/C.§ (2) bekezdésében megfogalmazott feltétel teljesülése is (tehát ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirattal kell tanúsítani), ez azonban a jelen esetben nem áll fenn. Az alperes azt nem tanúsította közokirattal, hogy a közjegyző az egyébként közjegyzői okiratba foglalt felmondást közölte is a felperesekkel (melynek következtében a felmondás a felperesekkel szemben hatályosult). Ebből pedig az következik, hogy a végrehajtás elrendelésének a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében előírt feltétele hiányzik, s emiatt indokolt a felperesekkel szemben elrendelt „közvetlen” végrehajtás megszüntetése.

- [28] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó döntését eltérő jogi indokolással tartotta fenn hatályában.

Záró rész

- [29] A Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján felhívott Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint a pervesztes alperes köteles megfizetni a felperesek együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költségét, mely költség a felperesek képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege, melyet a Kúria a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állapított meg.
- [30] A felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt kereseti, csatlakozó fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az alperes az állam javára a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján.
- [31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. október 24.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró